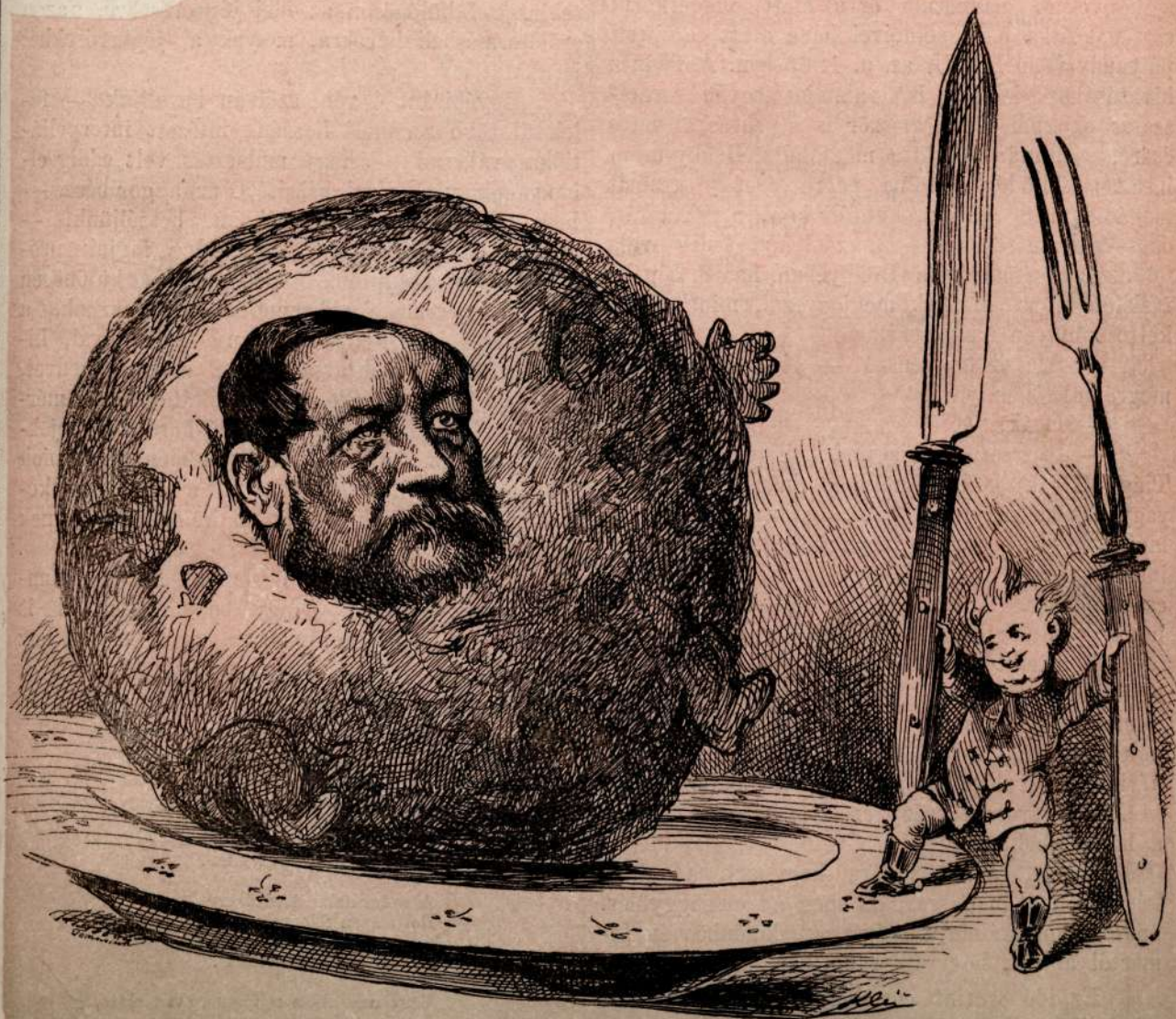

BORSSZEM JANKÓ

Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.
Előfizetési díj Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Deáky Lajos

a nemzeti gombóc.

A kiról az adoma szól, az már nem utolsó ember, hát még a kiról a történelem talál följegyezni valót!

Zilah városának kicsiny bár, de kövér képviselőjéről a következőket van a historia hivatva átadni az örökkévalóságnak:

Midőn a zilahiak először adtak tul rajta a képviselői mandatum örve alatt, megérkezik egy paktáska ő kigyelmével hóna alatt a pesti pályaudvarban Kr. U. sz. u. 1865-ben. A fináncz hivatásához képest is, valamint egyéb természetes okoknál fogva először is a paktáskát vette észre, s miután mögötte megtalálta Deáky uram hasát s fölfödözte volna végre Deáky uramat magát is hasa mögött, kutatni kezdi a paktáskát, és — Uram bocsá! — szüzdohányt fedez vala fel az ő hasában, nem Deákyéban, hanem a paktáskáéban, mit sietünk megjegyezni, minthogy a kettő könnyen összecserélhető.

— Ale vi heiszensz? — rival a fináncz a megrémült honatyára.

— Deáky —

— Jeszszes Maria und heiliger Jósef! ter Tiág! (Deák) kiált rémulve a fináncz, a kinek vagy érzéke vagy már bátorsága nem volt halani az y—t, becsapja a paktáskát s kituszkolja inkább vastag, mint „nagy hazánkfiát“, hogy csak menjen, ő nem vállal felelősséget azért, hogy őt is megvizitálta légyen.

A másik eset mely méltó reá, hogy Klió külön hegyezzen neki plajbászt, azon eset, midőn a mult országgyűlésen mint Zilah városának jóvoltát szíven hordozó honatyja föláll és kérve kéri a honáruló többséget, hogy legalább pótolja ki Zilah városa törvénykezési költségét, ha már a hazát eladta.

Adatott aztán tudtára, hogy azt, a mit ő kér, épen tegnap szavazta meg az országgyűlés, mikor szundikálnia méltóztatott, különböztvén Homertől abban, hogy interdum nem szundikál.

Ez idő szerint egy rögeszméje van s ezt alkalmilag Están bátyánkkal szokta országos ülésben forceirozni: a képviselői *dijak fölemelése*. Ez a rögeszme volt az ő egyetlen eszméje, me-

lyet az országgyűlésben kifejezett. És ha lényegében tekintjük a dolgot, csak helyeseltjük. Kérem, hónapokig ülni egy testületben, s ebben mindig hallgatni páratlan türelemmel beszédeket oly dolgokról, melyekhez nem értünk — ez nem közönséges dolog s 5 frt napidijjal aligha van megfizetve. Csengerynek, Kerkápolyinak s több másoknak könnyü; azok értenek hozzá, tudják mindig miről van szó, s nekik csak gyerekjáték ott ülni s szavazni; de becsületes embernek, ott ülni s úgy tenni, mintha figyelne, úgy tenni, mint ha értene hozzá, úgy tenni, mintha tudná mire mért szavaz? — Erre 5 frt napidij kevés, tekintettel különösen az idej jégverésekre, s azon szülőtermésbeli károokra, melyek a jégverésekkel járnak.

Egyébiránt ő róla szólván bevalljuk — feleletül több rendbeli hozzánk intézett interpellációkra válaszul — hogy mulasztás volt eddig elhanyagolnunk Lajesi bácsit. Ő az a gombóc — hogy kedélyes metaphorákban beszéljünk, — mely a zilahiak torkán akadt. Meg fogjuk próbálni, hogy a kipróbált mód, melyet különösen fuldokló gyermekeknél sikerrel alkalmaznak, a hátbaverés kiugraszítja-e onnan? Ő Sanyival, kinek asztal- és laktársa (azon szesz nedvet, melynek Sanyi tökéletes kora óltától fogva mértékletes kedvellője, egy szolgáló hordja kettejöknek, ugyanaz, a ki annak idején Lukynich bátyánknak is hordta) tehát ő Sanyival egy kenyeren él, minek szegjünk mi különbet egyiknek mint a másiknak?

Ezennel beigtatjuk őt lapunk állandó munkatársainak sorába. Hogy becsületesen ki is fiztessék jóféle aprópénzzel, arra majd lesz gondunk.

B. J.

Gondos apa.

Carolus parvus P. Szathmáry
Vaj! mi lehet dahinter,
Hogy bár felsültél első izben
Már megint pellálsz inter?

A gyámoltalan kisdedekre
Hol szépen felügyelnek:
Az óvodák és gyermekkertek
Ugy mért is érdekelnek?

Vagy úgy — a rejtély meg van oldva,
Szegény, biz sok a gondod!
Hazánk-talan lett sok kis árvád,
Rólok kell gondoskodnod.

Mocsáry Lajos beszédéből.

(Az idő már d. u. 2 órára jár. Nagyon meleg van, a ház éhezve szomjazik.)

„... Engedje meg a t. ház, hogy egy kis magyar grammatikát adjak elé, meg egy kis magyar syntaxist, meg egy kis magyar etymológiát. (Jó lesz biz az!) Nem elég e házban a pragmatica sanctio. (De nem ám!) Nekünk grammatica sanctio is kell. (Eltalálta!) Többször hallottuk már e helyen e megszólítást: „magas ház!“ Kérem alásan, mi nem vagyunk magas ház. Mi az az emelet, mikor négy emeletes házak épülnek? Akármely zsidó háza két, sőt három kondignációval is magasabb az országgyűlés házánál! (Nem tartozik ide!) A magyar ember nem szereti az üres czimezést, a magyar ellensége minden sallangnak. (Úgy van!) Nevezzük egymást egyszerűen „tisztelt háznak“. (Dolagra! Szavazzunk!) Akárhányszor hallottam már ezt, hogy: „Egyen meg a fene!“ Uraim, megvallom, hogy magam is így szoktam használni. De mindamellett e szólásforma nem — (Parlamentaris?) — e szólásforma nem szabatos, mert „enni“ ikes ige s következőképp így volna helyesen: „Egyék meg a fene!“ (Están bácsi közbeszól: Legyél már nyugton, maradhassál mán no, ögye ki a feki a daógodat) Uraim! Ez nem oly csekély dolog mint gondolni méltóztatnak... (Méltóztatják!) mert *tessen* elgondolni... (Roppant kaczaj, lárma. Szavazzunk! Szónok mérgesen leül.)

Tépelődés.

Honduyan megfontolva a dolgot, mégsem helyesen ítéltém meg a delegatiót. Mégsem oly megvetendő intézmény az. Van egy jó oldala, a mit nem ismertem s ez a — dupla diurnum.

Dobsa Lajos.

Classificatio

az iskolai év végeztével.

JÓKAI MÓRICZ: Praestanter. A Perfidiából néha meglepő feleleteket adott s miután mindinkább bizonyosodik, hogy oppositójából sok pénzt tud csinálni, a párt nemzetgazdái közé számítandó, különben is tehénész lévén, ki igen jól — fej.

VÁRADY GÁBOR: Mit Vorzug. Kiváló dicséretet érdemel, hogy az ellenzéki törekvéseket, a becsületes jó szándék színével tudja bemázolni. Lónyay elleni kikelése örökbecsű és megfizethetetlen. Bátor harczos et si fractus illabatur... ha ami kormányunk alatt is oly élénken bele mer vágni pénzügyi vállalatokba, mint merte most — a „rettenthetlen“ nevet vivandja ki magának. Pesten pattog. Máramarosban — loyális.

VUKOVICS SEBŐ: Kitünő. Hevessége perczeli. Jó aquisitio. Csak ügyesebben vitte volna ki a Horváth elleni coup-t. Mint 49-es név pótolhatlan nyereség

nártunknak. Érettségi dolgozata: „a baloldal elődeiről, kiváló tekintettel az 1825—48-ig terjedő korszakra“, megkoszorúztatott. Régi táblabíró angol prézliben ki-pártva.

DOBSA LAJOS: Kielégítő. Hézagpótló. Fialat (bár öreg) kezdő. Ha nyugalomra szert tesz, s vicezei felét elnyeli — berzenzeys reményekre jogosít. Jobb volna a buffetben beszélnie. Evés közben szivesebben nevetünk.

KEGLEVICZS BÉLA: Tertia. Ült s hallgatott. Parlamentáris roué, már csak távolról gyönyörködik az ellenzéki multságokban.

PODMANICZKY FRIGYES: Nyáry iránti különös tekintettel fakózsínóros secunda.

ARISTOMAKRA MATYURIDESZ: Szélbálból átpotytyant nyereség. Egy zérussal több — auch gut.

TÓTH KÁLMÁN: Meglehető. Egy gyöngye kísérletet dolgozott ki a „hirlap bélyegről“. Kisült, hogy plágium tavalyi munkájából. Ujabb eszméje nem volt.

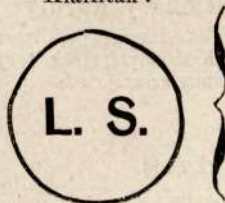
P. SZATHMÁRY KÁROLY: Jeles. Korlátolt tehetségeihez képest sokat tett. Bona fidessel viseltetvén pártunk minden tette s szándéka iránt — vak eszköznek használható. Primitiv naivitása sokszor blamirozza, de a maga szakállára teszi, s az elég hosszú. Pártunk érdekében római drámát írt a bihari pontokról „Lucasinus“ czim alatt.

LUDWIGH: Eminens. Óramű, de jó; csak fel kell húzni. Harmadéve felhúztuk, azóta meg nem állt. Kötőléstűknak is mondható, naponként két három cikket tojik s minden fájdalom nélkül. A mi germano-magyarunk. Németségét igen kedvelik Debreczenben.

NYÁRY PÁL: Mióta a Margitszigetre kijár libát enni, azt hiszi, hogy a capitóliumban is ő az úr. Kissé alkalmatlan nekünk. Nagyon mélyen beleránt a megyei ó copfba.

Dii
mi-
no-
rum { mind ugy szavazott mint a parancsolat.

Kiállíták:

Tisza Kálmán,
Direktor.

Ghyeczy Kálmán,
tanfelügyelő.

Az országgyűlés háznagi hivatalából.

Az országház kiseprése alkalmával a baloldali padok alatt egy nemzetiszínű szalaggal ékesített czopf találtatott. Addig is, mig ez uratlan joszágnak a megyei szervezkedés alkalmával gazdája akad, az objectum a muzeumban fog őriztetni.

Kovács s. k.

Törvényjavaslat
a baloldali cretin-óvodák tárgyában.

1. §.

Miután az embert már kora ifjúságában kellőleg ki kell nevelni, hogy szive egykor a baloldali boldogságra fogékony lehessen s eszének már zsöngé korában kell korlátot huzni, hogy ki ne csapongjon, s hogy mint térfi nagy kapacitásoknak tartsa pártunk embereit: baloldali kisedővők állittatnak fel.

2. §.

Tanárokúl csak kálomista rektorok és debreczeni, körösi vagy pápai harangozók neveztetethetnek ki.

3. §.

Tanítványnak minden hülye felvétetik.

4. §.

Tantárgyak: Baloldali bambalógia	Tankönyv: Jókai M. beszédei.
Ellenzéki sofimák	Ghyezy
Növénytan: A tövisokról	Szathmári K.
Tantárgyak: Tractatio de scabie tonsurante viczioso	Dobsa
Szavalat: „Árva vagyok, árva!...“	Tóth Kálm.
Tantárgyak: De luxationibus principiorum	Tisza K.

5. §.

Minden gyerek reggelenként 2—5 vesszőcsapást kap, hogy a fegyelemhez jókor hozzászokják s mint pártfegyencz később kövesse tanárait az ellenzékeskedés terén.

6. §.

Szivemelésre s a gyermeki kedély művelésére minden káromkodás eltiltatik, a következők kivételével: „adta jobboldali hazaárulója!“ „aki közösügyes lelke van“, „Andrássy-huszár“, „a delegációs istenedet“, „azt a Deák szenteted“, „üssön beléd a hatvanhetes ménkö“. A pártszellem nevelésére ezek gyakori használata különösen megjutalmaztassék.

Beadta:

P. Szathmáry Károly

a n. atádi kerület képviselője, emeritált „hazánk“-fia, a Kisfaludytársaság tagja, a Lukasinus szerzője stb.

Szellemdús.

Franciaországban Buffet lép a miniszteriumba — nálunk a miniszterium lép a buffetbe.

A. M—a.

A jó kádencia kedveért.

Széjjelfoszlott hát a vármegyei codex —
Mely eddig sírt bele: örvendez a podex.

a) THEMA.

(A „Magyar Ujság“ július 15-ki számából.)

„Tisztelt Szerkesztőség! Azoktól, kiknek ideje és hajlama megengedi hogy a „Borsszem Jankó“ nevezetű gunyoros magyar lapnak sületlen elmeficzmódásait is olvassák, több ízben hallottam, hogy engemet a „Borsszem Jankó“ nevű bérenczlapnak szerkesztője, mint iszák s, részeges embert szokott olvasói előtt a nyilvánosság terén bemutatni, jelvényemül egy nagy kulacsot választván.

Ezen idéten és nyomorult élczek czáfolatába bocsátkozni sem idöm, sem akaratom sem azok előtt, kik engem közelebbről ismernek szükségem se levén, mindaddig vállvonitva s nevetve hallgattam.

Miután azonban említett guny-lap, azon felül hogy e miatti szemtelen rágalmasaiba naponként tovább halad, olyanok kezeibe is juthatnak olvasás végett, kik sem engemet nem ismernek, sem én őket életben talán soha sem is láttam, tisztán a nagy közönség iránt viseltető tisztelem érzésének kifejezése s irányadó tájékozás czéljából, egyszer mindenkorra kijelentem, miként azon élő embernek, a ki engem tökéletes korom elérése és így mintegy 40 évektől óta, bátor a barátságos társalgásnak mindenkor kedvellője, e közbe pedig a boritalának mértékletes élvezője valék is, vagyok is, bármely mulatságban, akár időtöltés közepette, a bor, vagy bármely szeszes nedvek itala miatt részegnek lenni látott és ezt hitelt érdemlőleg bebizonyítani is képes, teljes hatalmat engedek nemcsak, de sőt ezennel fel is hívom arra, hogy ellenem e miatt a nagy közönség előtt s a nyilvánosság terén vádolólag fellépessen.

De ha ezt egy hitelt érdemlő becsületes ember sem igazolhatja, ez esetben határozottan követelem, hogy e naptól kezdve valamennyi bérencz lapok firkászai szünjenek meg ily ocsmány hazug koholmányokat kovácsolni, és hirdetni ellenem, különben egyik ugy, mint másik ellen ott hol kell, s ugy a mint a szükség kívánja, becsületes hirem nevem megóvása végett irányukba magamnak illő elégtételt szerezendek. Pesten jul: 11. 1869.

Csiky Sándor

Eger városának orsz. képviselője.

b) VÁLTOZATOK.

I.

Nyilatkozat.

Egy bizonyos Csiki Sándor a „Magyar Ulyságba“ kinyilatkozattya, hogy 40 évek oltá őt részegnek lenni senki sem látta. A mennyibe valaki azt gondolná, hogy az én vagyok, szükségesnek látom kinyilatkozatnyi, hogy engemet meg józannak nem láttak, kiváltkép azóta mióta politikailag szerepet játszom.

Sanyi, salyát kezeirása.

II.

Józansági bizonyítvány.

Csiki Sándor képviselő ur nyilatkozata folytán kötelességünknek esmérjük kijelenteni, hogy őt ugyan soha sem láttuk részegen, hanem igenis hallottuk — beszélni. A „B. J.“ tudósítói.

III.

Bizonyítvány.

Sanyi barátom nyilatkozatának támogatására szükségesnek látom kinyilatkozatni, hogy őt részegnek lenni már azért sem láthatta senki, mert tudomásom szerint ő nékie a szeszes italok megiható mennyisége meg nem árt. Az egész tehát nem más mint alkoholmány.

Están s. k.

N° 1.

Bizonyítvány

Hittelössen bizonyítom hogy
Fehértetes Némös is Némzetös, Vi.,
tiszti és Tudós Sily Sándor
Uramot soha részegnek lennyi
nem láttam mióta az törelletés
korát elérte, mert ő ki gyelme győri az
italt. Az fehértetes Ur kívánságára adó-
dott ki is iródoou alá ezen documentom.

Köte Eger városába 1869 eszten
dóbe, július holnap 15^{kein}

Sörte Gábor
helybeli polg. lefelőző.
Eger m.p.

N° 2.

francian;
Szivesen felelek meg azon méltányos ki-
vánságának miszerint soha sem láttam őnt
részegnek lenni, mintán mivel is francian
őnt ismerem.

Páris, július 16. ár.

Monneur Alexandre Chiquet à Eger
Pouhet p.

N° 3.

francian;

Özimmel constátalom hogy soha nemzetének történelmiét
rightl fogva van francianim ismerem, nem emlékszem oly
adatra melyből önök itaságára vonhatnék kivételést.
Örvendés tudomásul veszem azonban tökéletes korára való
utalását, mely óta önök a bor meg nem itott. Az ime-
reteskoron tökéletes kor nálunk nemtelkenél a Hód, önök-
nél az nyílván már a 30-ik eszpen kivételnek be. Felintél-
tel a néhöz egyi borra, engedje kifejeztem ösinte család-
tomat. Würzburg, július 17. en. prof. v. Mommstein

N° 4.

Névs G. N. Sándor kedve
rejelentem hogy én itot issem látom
részegnek lenni, mintán hogy is
esetendő ita valk, vagyok
Egerbe 1869. évi július 15. en. Páris.
v. Késér Kobj újja Gyralogh Pál
Eger város községe. m. re

Csiky S. ur, még e négy okmányt küldi be hozzánk, eredeti kéziratban, mint a melyek egész rut meztelenségükben állítják pellengerre a „B. J.“ hazugságait. Szégyenkező töredelmességgel nyitunk tért nekik.

JEREMIÁS NYÁRY PÁVÁRMEGYE ROMJAIN.

**Le „bal“ s' amuse.
(Jelenet a zugligetben.)**

TISZA KÁLMÁN. Uraim, pártunk szabadelvű evésre és liberális ivásra idegyűlt a „Fácán“ hús fái alá. Üdvözlöm önöket a beefstekkek biralmában s legyenek meggyőződve, hogy amint politikai pályánkon egyedül az éhség vezetett, úgy itt is csak a népszerűség vadászata fogja villáinkat késeinkkel mozgósítani. Ergo bibamus!

JÓKAI. Sajnálattal jelentem, hogy eddigi pártmultságaink egyik disze, igen t. Csiky Sanyi képviselőtársunk askéta életre adván magát, lemondott a bor nyilvános élvezetéről s eszerint körünkben meg nem jelenik. (Están sirva ölel át egy flaskó egrit.) De kijelentem egyúttal az ő nevében, hogy ezen mértékletessége semmi befolyással sem leend politikai nézeteire. (Éljen!)

NYÁRI P. Sie! — Er — hallja Kellner! — maga — rozsprádlit — de hamar, különben a huszáromat küldöm a konyhára.

PATAY ESTÁN (magában):

Egyedül . . . egyedül . . .
Az czimborák közül
Nagy Fácányországban.

(Pilláiról könyvek csorognak boráka. Sójajtozva iszik, Rozsprádlit, lungenbratenek, kalbschnitzlik érkeznek.)

TISZA K. Uraim, evők és ivók! A haza géniusa dagadó kebellet tekint le ránk, az egészséges étvágygyal bíró ellenzékre. Adja isten, hogy amint e kappanok és csirkék nyomtalanul eltűnnek gyomrainkban, úgy ehessük meg a jobboldalt is mit Putz und Stingel, con puccio et stingelio. (Zajos éljen!) Rajtam nem fog mulni. Én igen ehetném. (Viharos éljen!)

CERNÁTONI. Örökbecsű vezérünk e nagy szavai a bámulat görceire készítik a romlatlan ajkat. Mint jól fegyelmezett párt élteszük hát mindenekelőtt és fölött vezérünket ki itt is jó példával jár elől az evés terén — éljen Tisza Kálmán! (Jól fegyelmezett éljenzés!)

GHICZY (csöndesen dudolgatva.)

Mikor én még, mikor én még
Protonotár, notár voltam —
Hogy még „fene gyerek“ legyek,
Jézus ugye, nem gondoltam!

IRÁNYI DÁNIEL. Inter villas silent vitae. Ha eszünk nem vitáozunk. Kiket szétszakasztott a pártharcz, bor mellett egyesüljünk — a kormány ellen, kinek gyilkos kezében a majoritás kése lévén, kérlelhetlenül lemészárol valamennyiünket. Éljen a nagy száműzött! (Están solo: éljen! Balközepes zavar. Tisza nőbelül félretekinet. Jókai nem tudja milyen dűrban köhécseljen. A bajuszát sodoritja, lehajlik s a eszmaszarába sug valamit.)

DOBSAMADUROS. Messieurs! Az élcz a só. A só oly fűszer, mely elrontja az ételt, ha nincs benne. Voilà! Só nélkül az élcz olyan, mint a tányér étel nélkül. Auch gut. Én vagyok a párt élcze. Produktiókat fogok mutatni a t. társaság mulattatására, nem-

zetgazdászati produktiókat. Théma: a takarékos vacsoráló vagy az ellenzéki ezermester. Vigyázzanak. Jóllakom — egy fillér nélkül. Falatokat plagizálok. Falatokat hódítok. V'la, ezt a czombot kikapom Ivánka tányérjából. Nem is látta — ugy-e? Megettem. Nincs. Lesz. Egy falat kenyér lesz. Honnan? Eins, zwei, drei — Tóth Kálmusnak nincs kenyere. Megettem. Egy korty! Borban a gond megbetegszik! V'la! megittam. Várady elvtársi pohara üres. Ime, így kell beszédeket tartani. Egy falat innen, a másik eszme cnnan, pikáns átmenet s jobboldali drámairóból lesz ellenzéki intendáns-kandidátus. V'la! Dobsamedienier! (Helyeslés. Éljen!)

LUDVIGH. Aj beh okos ember, ez Brüsszelben is megéle.

ESTÁN (magában dúdol):

Kifoly a bor a kulacsból
El kell válnom a Sanyimtól
Isten veled édes,
Isten veled kedves
Sanyi brüder;

HORN EDUÁRD. (Halljuk!) Kanizsa szót kér. Engedjék szólni zsidajukat is.

ESTÁN. Ujjuju!

MIND. Csend!

HORN. Egy spanyol rabbi a XIV. században . . .

ESTÁN. Három Sanyi meg egy fél!

MIND. Csend! Eláll!

HORN. Egy spanyol rabbiner a XIV. században . . .

ESTÁN. Hanyadik zászlóaljban?

NYÁRY. Ruhig Pista!

HORN században azt mondá, a zsidó rendeltetése Magyarországon és különösen a Terézvárosban az, hogy Jókait képviselővé téve (Zaj. Estánt nem bírván csitítani, kikísérik. Künn sirva borul a földre, hogy ő neki az ő Sanyiját adják vissza.)

HORN. Nem tudom, hol maradtam, de éljen a szabadelvűség, mely engem Párisból idehozott, hogy 400 praenumeránsnak lapot csináljak. Éljen!

TISZA KÁLMÁN. Mielőtt eloszlanánk, fejezzük ki asztalilag mély megvetésünket az ellenfél iránt. (Megtörténik.) S most kimulatván magunkat . . .

EGY KELLNER (kétségbeesve.) Bocsánatot kérek, de a kanalakat összeszámoltuk s egy ezüst kanál hiányzik.

CERNÁTONI (dühösen felugrik.) Én nem vittem el, mit kérdi tőlem?

KELLNER (consternálva.) Hisz nem is a nagyságos urtól kérdeztem.

TISZA. Tán az asztal alá esett. (Csakugyan ott találják. A társaság eloszlik vig dudolással.)

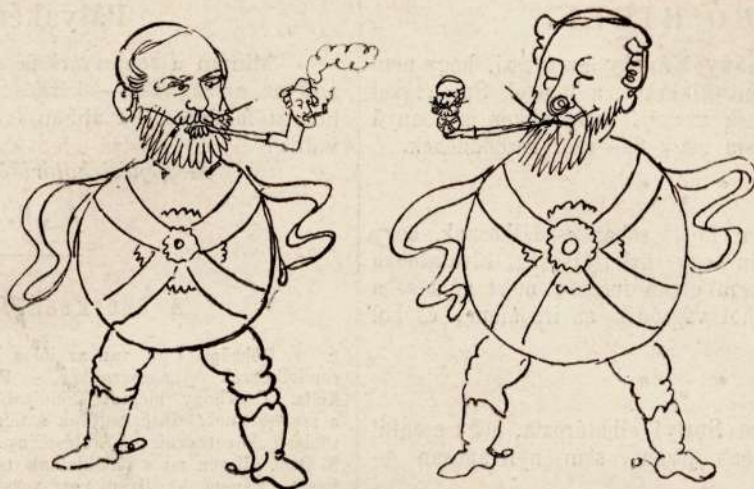
Sanyi és Están.

Sanyi. No Están, most ideje volna, hogy magad is nyilatkozzál.

Están. Dehogy nyilatkozom, dehogy nyilatkozom!

Sanyi. De oly jogon, mint én, magad is tehetnéd!

Están. Könnyű néked a te orrod nem beszél!

Están. Ugyan Sanyi, talán csak nem te volnál az a Csiky Sándor nevezetű uri egyén, a ki az „M. U.” hasábjain nyilatkozott volna?

Sanyi. Osztán mire való nézvest nyilatkozott az az uri egyéniség a ki én is lehetnék, a menyinyibe ur is, egyéniség is?

Están. Hogy mióta-tól fogvást elérte tökéletes korát, avagy is 40-dik évét, azolta senki sem látta részegen.

Sanyi. Már Están, akkor nem én vagyok, mert ha más nem látott, de te láttál részegen.

Están. Már most azt szeretném tudni: én pélpázom-e te belüled, vagy te iszol-e én belülem?

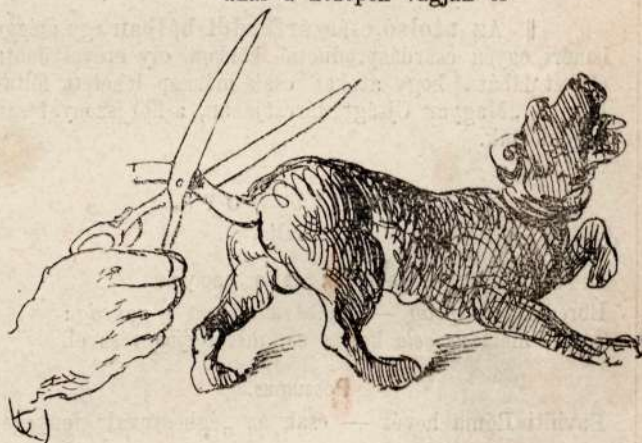
Sanyi. Hagyd el czimbora az tréfát. Mérgecs vagyok. Mentül jobban kapok fel Egerbe, antul jobban kap le engem a „B. Jankó.”

Están. Ne légy hálátlan! Hiszen nem is beszélne rólad senki, ha a „B. J.” meg nem sajnálna néha.

(Beküldetett.)

Akár a hegyén vágják el

akár a közepén vágják el

mindig ordít az.

Kár volt tehát nem egyszerre többül vágni el a farkát. (Valjon mire céloz a t. beküldő ur?)

APRÓ HIREK.

= **P. Szathmáry Károly** észreveszi, hogy nem veszik észre s ír megint czikkeket, a melyek Sz...szel kezdődnek, s melyeknek szerzőjét még akkor is könnyű volna kitalálni, ha nem nagy Sz—szel kezdődnének.

* * *

+ **Átkor Imre** fölött sokan csodálkoznak, hogy irodalmi multja után egy üzlettársaság hivatalnoká lett. Pedig a dolog nem olyan furcsa, mert nála soha sem lehetett tudni, hol végződik az irodalom, és hol kezdődik az üzlet.

* * *

≡ **Bornemisza Sanyi** elhatározta, hogy ezentúl soha sem lesz titokban józan, sem nyilvánosan — mertékleles.

* * *

△ **A jobboldali sajtó** „szemtelen“ kisebbitései folytán, mint halljuk, **Tisza Kálmán** jeles hazánkfia a mindennapi toilettenél *concev* tükröt használ, hogy így visszanyerje nagyságát — legalább a maga szemében.

* * *

|| **Az utolsó császárfürdői bálban** egy eléggé ismert egyén csárdásproductió közben oly erővel dobta el két lábát, hogy azokat csak másnap lehetett föltalálni a „Magyar Újság“ tárczájában, a hol iszonyatosan rugdálózta.

Törött bors.

Olericalia.

A pacsírták és a baglyok.

Ébredsz a *papság* — jajgatva obéogat a *vakság*:
Az, mert *reggele* kel, s ez, mivel *éjbe* vesz el.

Possumus.

Enyhíti Róma hevét — csak az „égboszuval“ fenyeget még;
Mennyköve már kialudt . . . vagy mi, vagy ő — haladunk.

Az idegen szemek — czélra nem vezetnek.

Lelki szemed buta-vak, testedbe homályos az ablak;
Hasztalanul feszited — Pápai *pápa*-szemed.

A „Magyar Állam“ istene és a magyarok Istene.

Almosi azzal ijeszt, hogy már „számüzzük az *Istent*“,
Mint hogy a pénzlaponok szent neve nem *figurál*.
Hát hisz a pénz — „*bálvány*“ „*mammon*“ „*sátáni találmány*“

Deváldalni tehát mért az egek nagy urát!

S írva van: Istennek neve szent . . . te hiába ne végyed . . .
Szivben az égi királyt és ne a *pénzen* imádd!

Thinbál.

Pályakérdés.

Miután a temesvári fa 400,000 frt hasznót hozott az országnak — kérdés: mennyit hajtott volna a horvát fakérdés, ha abban is Missics János opponált volna?

Megfejtési határidő: határtalan.

A „B. Jankó“ pénzügyészei.

A szerkesztő postája.

Döbrögi. Ugy van az jól a hogy van. Szives üdvölet s rendelkezék velünk bármikor. — **Pozsony, T. Gy.** Rajz ügyes. — **Kolta.** Csak hogy megint komolyabb következménye nem lett a szelességnek. Intézkedtünk s félreértés remélhetőleg nem fog többé bekövetkezni. A küldemény, mint rendezes, beválik. — **S. Dani.** Hi zen mi a baloldalnak teljes szívünkbel kívánjuk bukáását, hanem az ilyen rosz verset még sem érdemel meg. — **K-ti J.** Nem folyak természetesen. Jobbat is küld ön. — **Reszelő urnak,** annak ki a „L. M—tyiba“ dolgozik. Már csak tölje el, hogy valaki az ön országos nevével visszaélt. Ez rendes sorsa a nagy férfiaknak. Különbön azzal a másik druszájával vérszerinti rokonságban is látszik ön lenni, mert az a másik is szörnyen elmés legény. — **H. A. P. várad.** Ön egy kopaszított libáról ír, mely gazdája udvarán megjelenve, így gágog németül: „Gut' Morgen mein lieber Herr Gloss — Da bin ich ganz naket und blosz — Hier bringe ich mit den Todtenschein — Dasz alle meine Schwestern gebroten sein, stb.“ Az, hogy a „zsidónak“ hat kácsáját ellopták, hagyján; de hogy ön ezt még meg is éneklí, teszi az eseményt tragikussá. — **P. P. Miskolcz.**

Disticho nokat küld nekünk ön rosz nál roszab bakat

ÉS fölös legül még ily strichlakkal választja el.

Londonba a „The London Hungarian Workingmens Association“ című magyar munkások egyletének. Alapszabályait örömmel olvastuk és egyletük gyarapodásáért mi is meg fogjuk tenni a magunkét. A jelentést közölni fogjuk. A lapot megindítottuk. — **N. N. jozsefvárosi deákista.** Az önök képviselőjének az első lapon nem adhatunk tért, mert nem oda való. — **R. K. K-Körös.** Méltányos kívánságának eleget fogunk tenni. — **Szeged, V. M.** Szivesen veszszük. — **Tisza pápai fogadtatása.** Régi dolog. — **B. Soma, D—a.** Kissé komolyak. Az első küldemény vidámabb volt; ki is fog azon urakkal komolyan vitázni? — **Szabdkára.** A megjelölt szerkesztőségnek átadtuk. — **N. Marosra.** Üdvöletünket és köszönetünket! Hogy esik a falusi ájer?

Kiadói üzenetek.

Druker ügyvéd úrnak **Székesfehérvár.** A lap pontosabb expedíaltatásáról gondoskodtunk; különben ön előtt nem lesz ismeretlen, miszerint nem mindig az expedíció oka a késedelemnek, hanem, különösen képes lapoknál, a postakezelés segíti elő gyakran a rendetlenséget. Egyéb kívánatát minél előbb teljesíteni fogjuk. — **Tóth István** úrnak **Székesfehérvár.** Kérjük az illető nyugta átküldését, hogy az albumot azonnal utnak indithassuk. — **A jász-alsó-szt.-györgyi olvasókörnek.** A naptár árát kérjük a legközelebb előfizetésnél beszámítani; egyéb kívánatának minél előbb megfelelelünk. — **Föt. Kiss János** plebános úrnak **Egyek.** Tudakozódunk a „Századunk“ kiadóhivatalában, de oia nem érkezett számunkra pénz.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS, kétsas-utca 24.

Rajzoló: *Klic Károly.*